

med, hvad der er Tilfældet med færøske Præster, jfr. § 9 i Lov Nr. 543 af 4. Oktober 1919. Der foreslaas i Henhold hertil bevilget et Beløb af 2 000 Kr. til fri Rejse til og fra Færøerne til færøske Tjenestemænd i Tilfælde af Permission samt iøvrigt efter Justitsministeriets nærmere Bestemmelse.

Til A. VIII. *Færøerne. b. Tilskud til praktiserende Læger.*

Beløbet fordeler sig saaledes:

1.	Tilskud til en Læge i Thorshavn	3 600 Kr.
2.	— " " " paa Sandø	4 000 —
3.	— " " " paa Ejde m. v.	4 000 —
4.	— " " " paa Vaagø	4 000 —
5.	— " " " i Vaag paa Suderø	4 000 —

I alt... 19 600 Kr.

ad 1—3. De opførte Beløb svarer til de ved Finansloven for Finansaaret 1920—21 under Konto d. e. og i. givne Bevillinger.

ad 4. Færøernes Lagting har gentagne Gange overfor Justitsministeriet rejst Spørgsmaal om Ydelse af Statstilskud til en praktiserende Læge paa Vaagø, men Justitsministeriet har hidtil ikke ment at kunne foreslaa, at et saadant ydes.

Fra Amtmanden over Færøerne har Justitsministeriet imidlertid paany modtaget et af Lagtinget i dets ordentlige Samling i 1919 vedtaget Forslag, der gaar ud paa, at Lagtinget bevilger et aarligt Tilskud af Amtsrepartitionsfonden paa 1 000 Kr. til en praktiserende Læge paa Vaagø samt godtgør $\frac{1}{6}$ af Udgifterne ved Lægens Flytning til Vaagø, dog højst 500 Kr., og at Justitsministeriet andrages om at søge bevilget et aarligt Tilskud paa 4 000 Kr. Af de Lagtinget forelagte Oplysninger fremgaar det, at de interesserede Kommuner har vedtaget at garantere Lægen en Indtægt ved Praksis paa 3 000 Kr. om Aaret, hvorhos det maa antages, at de vil stille den paa Øen værende Lægebolig til Lægens Disposition.

Til Støtte for Andragendet har Lagtinget anført, at der er stor Trang til en Læge paa Vaagø, der har en Befolkning paa 2 000 Mennesker, i hvilken Henseende Tinget til Sammenligning har anført, at Sandø og Ejde Lægedistrikter, der hver erholder Statstilskud paa 4 000 Kr. aarlig, hver har en Befolkning paa ca. 1 400 Mennesker. Lagtinget har derhos anført, at Kredslægen i Vestmanhavn Lægekreds, under hvis Virksomhedsomraade Vaagø naturligt falder, ikke paa tilfredsstillende Maade kan udføre Lægetilsynet paa Vaagø.

Amtslægen paa Færøerne har ikke ment at kunne anbefale Andragendet og har i saa Henseende anført, at Kredslægen i Vestmanhavn ikke har større Vanskelighed ved at betjene Vaagø end andre færøske Læger har ved at betjene deres Distrikter, at Kredslægen i Vestmanhavn vil faa for lidt at bestille, hvis der ansættes en Læge paa Vaagø, at der allerede for Tiden er store Vanskeligheder ved at faa Øernes øvrige Kommunelægestillinger besat, og at Staten har opfyldt sine Forpligtelser til at yde Lægehjælp ved at oprette et Kredslægeembede i Vestmanhavn.

Amtmanden over Færøerne har i Tilslutning til det af Amtslægen anførte heller ikke ment at kunne anbefale Andragendet.

Sundhedsstyrelsen, hvis Erklæring over Sagen Justitsministeriet har indhentet, har udtalt, at Ønsket om at have en Læge paa Vaagø maa anses for berettiget, og har derfor, under Fremhævelse af Vanskelighederne ved at faa det da ledige Embede som Kredslæge i Vestmanhavn Lægekreds besat, anbefalet Andragendet.

Justitsministeriet maa herefter anse det for rimeligt, at Staten yder samme Tilskud til en Læge paa Vaagø som til Lægerne i Ejde og paa Sandø, og man foreslaar derfor, at Staten, under Forudsætning af, at Lagtinget yder et aarligt Tilskud paa 1 000 Kr. og de interesserede Kommuner yder Lægen fri Bolig samt garanterer en Praksisindtægt paa mindst 3 000 Kr. aarlig, yder et aarligt Tilskud paa 4 000 Kr. til en praktiserende Læge paa Vaagø.

ad 5. Fra Amtmanden over Færøerne har Justitsministeriet modtaget et af Lagtinget i dets ordentlige Samling i 1919 enstemmig vedtaget Forslag, der gaar ud